

MUHAMMED İKBAL CAHİL SECDE ETTİ OYSA KIYAM VAKTİ

ŞEMSETTİN KESER

*Müslümanlardaki şükür anlayışına bakıyorum, teslimiyet anlayışına, kadercilik, cihat anlayışına bakıyorum bir de Kur'an öğretilerinde bunlara tekabül eden emir ve öğütlere bakıyorum taban tabanı zıt ve kendi içerisinde paradoksal bir endam ve anlayışla yol alıyor; **Müslümanlar ve Müslümanlık...***

Fiziki zulmü ve vahşeti her türlü imkanına rağmen oturduğu yerden geliştirdiği şükür, dua ve cihat anlayışıyla hallediyor. Kendini hiçbir yük, meşakkat ve somut bir sorumluluk almadan geliştirdiği anlayışla aslında bu yüce dine bir yük, külfet ve arıza oluşturuyor... Vakti gelmiş fiili cihadı, secde vakti ile karıştırmış bir cehalet ve kavramını fırsatçılıkla savuşturmaya çalışıyor...

Muhammed İkbâl

Muhammed İkbâl'in "Cahil secde etti, oysa kıyam vakti" dediği hal üzereler... Bulunulan gaflet konumuyla, kül yutmayacak Allah'ı bile es geçmişler... Garabet bir durum; kutsallık atfettiği öğretiye bu kadar zıt bir yaşam tarzları oluşan başka bir toplum yok. Şiddetli yerdığı modernizm yaşam tarzlarının tam kucağında ve arka planda her türlü çıkar devşirmede üstlerine yok...

İsrail resmen ve alenen, İslam toplumları başta olmak üzere tüm insanlığı imtihana tabi tutmuş. Hiçbir yaptırımla karşılaşmadan ve akıl almaz bir vahşetle yaşam koşulları her türlü zor fakat izzetli Filistin halkını tüm dünyanın gözü önünde peyderpey ya da hızlı bir şekilde yok etmeyi kafaya koymuş.

Resmen ve alenen, görülmemiş kıskırtıcılıkla yeni bir dünya savaşı ve faşist hayali üzerinden büyük İsrail 'i kurmanın jet hızıyla zeminini oluştururken, sözüm ona başta devasa kaynaklara sahip olan Arap ülkeleri yöneticileri, İslam ve dünya ülke yöneticileri, evvel zamanında holokostla psikopat haline getirilen bu zümrenin azgınlığına ses çıkarmaya yeltenemiyor bile...

Öte yandan bu nezih, hareketli ve adil dinin sözüm ona müntesip ve anlayışları bilene ki kendi oluşturdukları garabet, çıkarıcı, ilimden, bilimden ve fıkirden uzak halleriyle bu dine yükler, artık yükler...Yoz, çürümüş istismarcı, menfaatçi, tembel ve ahlaki yoksunluğu zirve yapmış bu anlayışı yıkmak ve bu dinin hakettiği aydınlanma çağını da başlatması elzem olmuştur. Nezih ve aydınlanmış zihin, dünyayı karanlığa, zulme ve kana boğmak isteyen vahşet bir anlayışa karşı durabilir. Bu duruşa insan olan ve insanlığı olan

herkesin ihtiyacı vardır. Nezih ve aydınlanmış onurlu duruşlara, selam olsun... (*Ahsen Meryem Süveyda- Her Taraf*)

İSLAM DÜNYASI

NURETTİN TOPÇU

‘Türlü sefaletlerle ihtirasların parça parça böldüğü hasta bir vücudu andıran İslâm dünyası, en bedbaht devirlerinden birini yaşıyor ve her İslâm memleketinde ruhlar birbirinden ayrılmış, birbirine saldırıyorlar. Her sene yüzbinlerce ziyaretçi ile dolan Kâbe’nin etrafında ruh birliği ve beraberliği meydana gelemiyor. Bunun sebebi ne siyasi ne iktisadi ne de esasında ilmi ve fikridir. **Bu halin sebebi, İslâm’ın temeli ve Kur’ân’ın özü olan ahlâkın kaybedilmiş olmasıdır.** Bugünkü Müslümanlar, bir takım geleneksel hareketleri dikkat ve titizlikle yapmaktan başka endişesi olmayan, ilkçağın ve ilkel devrin sihirbazlarını andırıyorlar. Kur’an harikası olan ilâhî ahlâk, İslâm diyarında çoktan gömülmüştür.’

GÜNÜMÜZ DİN ADAMLARI

‘Asırların arttığı sözde din adamlarınız, devrimizin maddecî yıkımını göstererek onu itham yoluyla kendilerinin Allah yolcusu oldukları vehmini halka sunuyorlar. Hakikatte ise onlar dinî hayatı, maddî şekil ve hareketlere bürünmüş maddecilerdir. Ruhlarını kaybetmişlerdir. Allah yolculuğu mevlidhanlıktan, duacılıktan, mukabelecilikten ve kasidecilikten geçmediği gibi kinin, tekfirin, tehdidin ve ruh karartıcılığının da ilâhî yolculuğa yoldaşlığı olmaz. Nur arayanlar, her tarafta nurla kuşatılırlar. Etrafta karanlık arayıp taşlama harisleri nuru asla göremeyeceklerdir. Bizim yolumuz, İslâm’ın kaynaklarındaki nurlardan fışkıran ümit ile iman sevdasını âleme ve Allah’ın bütün kullarına ulaştırma yoludur; İslâm’ı insanla birleştiren yoldur. **Nurettin Topçu**, “Önsöz”, *İslâm ve İnsan/Mevlânâ ve Tasavvuf*, 13-14.

SABIR, dinin yarısı olarak tarif edilmiştir. Sabır, nefse haz veren şeylerden uzaklaşmaktır. Kişi belaya sabretmekle kazaya razı olur. İslâm’ın esası rıza, imanın ise sabır olduğu ifade edilmiştir. Abidlerin ve aşıkların sabrı olmak üzere iki kısma ayırmışlardır. Abidlerin sabrının en güzel şekli, şikâyetle bulunmamak ve halin devamını sağlamaktır.

Aşıkların sabrının en güzel şekli de Hakk’a ulaşmanın çabuklaşması için sabrın terk edilmesidir. Abidde sabır şarttır, aşıkın vuslattan sonra sabra ihtiyacı yoktur.

ŞÜKÜR, gerçek şükür, Hakk’ın insanlara bahşetmiş olduğu nimetlerin cinsinden başkalarını da faydalandırmaktır. Bu tarzda yerine getirilmesi gereken şükür, herkes tarafından yapılamadığı için Hak Teala Kur’an da: “-Kullarım içinde hakkıyla şükreden azdır” (*Sebe 13*) buyurmuştur. “Ya Rabbi, şükür *"elhamdülillah"* gibi buna benzer tazarru ve niyazlar, şükürün dil ile ifadesi olup hamd ve zikir olarak mütala edilmelidir. Şükür kulun, Hakk’ın kendisine bahşetmiş olduğu göz, kulak, diğer aza ve çeşitli nimetleri yerinde sarfetmektir. Mesela zenginliğe şükür, fakire infak ile sıhhate şükür hastaları gözetip onları ziyaret ile ilme şükür, bir başkasına öğretmek ile tokluğa şükür, açları doyurmak ile yerine getirilmiş olur.

MANEVİYAT EHLİNİN BİRBİRLERİ İLE İLETİŞİMİ,

Maneviyat ehlinin telefonlaşması kavramının içinde maddî iletişim araçları yoktur. Onların özel bir iletişim kanalı vardır. **Metli Dede** hazretlerinde yetişen *Konya’da Üçler Mezarlığı’nda medfun Hasan Hüda* hazretlerinin kızı *Hatice Sultan’ın kızı Şerife* anlatmıştı. Babam, yüksek tahsilini yapmadan evvel evlenmişti. Evlilik esnasında yüksek okulda okuması icap edince dedim, damadına “kızımı bize bırak sen okumaya git” dediği için çocukluğum dedemin yanında geçti. Bir gün dedem sabah namazı sonrasında sinirliydi. “Telefon ediyorum ediyorum, telefona bakmıyor” diye söylenince, kim o diye sordum? Necip Sultan’dan bahsetti ve ilave etti:

“Biz sabahlara kadar biriktiriyoruz o geliyor bizim kazandıklarını alıp gidiyor(çalıyor) dedi. Ben on yedi yaşındaydım. Bu sefer Necib Efendi’nin avukatlığına soyundum ve dedeme dedim ki: “Sen de hazinenin kapısını kapalı tut o zaman” deyince dedem biraz yumuşamış vaziyette bana “nasıl kapalı tutacağım ” diye bana sordu. Ben de “mürşidine sorup öğrenseydin ya !” Deyince dedemin neşesi yerine geldi ve akşama kadar mutlu oldu. Maneviyat ehlinin birbirlerinden kazanç aşındıkları, birbirlerinin dervişlerinden

gözünün tuttuklarını kendi mülküne katmak istedikleri hep vaki olmuştur. Bu nedenle bu tür durumlarda birbirlerine kızarlar ve karşılıklı "maneviyat hırsızlığı" ile suçlarlar.

TEVBE

Tevbe ruhi bir hadisedir. Kulun kusurunu Hakk'a götürmesi, günahlarını itirafla, pişmanlığını beyan edip ona sığınmasıdır. Zira bu dergah **H. Mevlâna'nın** belirttiği gibi ümitsizlik dergahı değildir. Geçmiş günahlardan pişmanlık duyup, Allah'a sığınmak isteyen her kimse, mutlaka huzura kavuşur. Efendimiz buyurmuştur: **"Günahından tevbe eden, hiç günah işlememiş gibidir."** Tevbe rücu manasına gelir. Yani mü'min, kötü huylardan, İslam'ın ruhuna zıt davranışlardan sıyrılmasına, samimiyetle güzel huşlarına rücu etmesine tevbe denilmiştir.

EVLIYADAN SADIR OLAN ZIT SÖZLER

Sırrı Sekati hazretleri tevbeyi tarif ederken **"GÜNAHINI UNUTMANDIR"** diye tarif ederken **Cüneyd'i Bağdadi** hazretleri **"GÜNAHINI UNUTMAMANDIR"** demiştir. Birbirine zıt gibi görünen tarifler, ayrı ayrı değerlendirildiğinde her ikisi de gerçeğe uygundur. Çünkü birinci tarifte havas, ikinci tarifte ise avam kastedilmiştir. Havas daima zikirde bulundukları için kalplerinde masivayı barındırmazlar, günah da bir masivadır.

NECİP SULTAN'DAN

Konya'da bir Allah dostu vardı. Hali vakti yerindeydi. Üç katlı olan evinin zemin katında kendisi otururdu. Diğer iki katta çocukları oturuyorlardı. Bir gün evine hırsız geldi. Her kattan bir şeyler çalınmıştı. cüzdan, para, altın vs.. Ama en alt katta oturan Mehmet efendinin hanımının mantosunu da almıştı. Kadın haykırpıyordu. Bir taraftan da *Mehmet efendiye* bağırıyordu. Bir de Allah dostuyum diyorsun. Senin evine nasıl hırsız giriyor. Hiç okumadın mı?" *Mehmet efendinin* evi bahçesinin bir köşesinde ve bahçenin sınırları duvarla çevrilmişti. Demek ki hırsız duvardan atlamıştı.

Adam hanımına dedi ki: *"Bahçeye bakın. Hırsız aldıklarını düşürmüş olabilir"* Kadın kızarak;

"Beyefendi bizimle dalga mı geçiyorsun. Hırsız o kadar aptal mı? Çaldıklarını düşürür mü hiç!" Biraz sakinleşince, kendi kendine: *"Bu delinin söylediği bazen çıkar"* dedi. Çocuklarını çağırdı. Hep beraber bahçeye dağılıp aramaya başladılar. Az sonra her biri bir şeyler bulduklarını yüksek sesle, sevinçle bağırmaya başlamışlardı. Çalınan malların hepsini bulmuşlardı. O vakit *Mehmet efendi* hanımına; *"Hatun mantom gitti diye dövünüyordun. İşte bulundu. Onu pazara götürsen kaç satarırsın ki.?. Dünyanın insana yaptığına bak"* dedi.

HARAMI ÜSTÜMÜZDEN ATTIK

6 Şubat Depremi nedeniyle yıkılan manevi mekanlar içinde Gaziantep'te Ökkaşiye hazretleri, Hatay'da Beyazid Bestami hazretleri ve Habibi Neccar camisi mevcuttu. Bölge insanının çok itibar ettiği bu yerlerin deprem sonrasındaki görüntüsü içler acısıydı. Ökkaşiye hazretleriyle alakalı birisi bir başkasının rüyasını nakletti. O kişi rüyasında Ökkaşiye hazretlerini görmüş ve hazret ona; *"haramı üzerimizden attık"* demiş. Gerçekten de bu mekanları Devlet Vakıflar Teşkilatı vasıtasıyla restorasyon ihalesini gerçekleştirmişti. Mekanlar göze çok hoş bir duruma gelmişti. Ancak bu rüya üzerine yapılan yorumlar şöyleydi. Çok lüks yapılmış. Bu lüksün içine mutlaka bir olumsuzluk karışmış ki hazret rahatsız olmuştu.

NEFSİN DİN GAYRET İLE ALDATMASI

Nefsin hilelerinden birisi de kişiye din gayreti duygusunu verip kişiyi kırıncı ve dışlayıcı tutum içine sokmasıdır. Bu ilim erbabı denilen mürekkep yalamışlar da olacağı gibi manevi dünya içinde bulundu hazretlerinin ezan okurken "Hayya" yerine "Heyyi" şeklinde okunmasını Efendimiz SAV 'e şikâyet etmişler ve zahiren *"dinin başlangıcında bu şekilde yapılacak bir hatalar ileride büyük hatalara sebebiyet verir"* şeklinde güya din gayreti ile bu tenkidi yaptıkları görüntüsü vermişlerdir. Kalplerin keşfine sahip Hz. Resul, bu tenkitçilerin kalplerindeki nifakı gördüğü için onları tersleyerek "Bilal'in "Heyye" si sizin "Hayya" nızdan iyidir" buyurarak o insanları terslemiştir.

Bu örnek manidardır. Dilden doğan afetler içinde bulunan gıybet, dindar gözükenlerin din gayretleri boyası içinde boy gösterebilir. *BUTÜR KİMSELER "GAYRETİM, ALLAH'IN DİNİNİ KORUMAKTIR"* deseler de nefislerinin bu hilesinden habersizdirler.

ŞEYH BEĞENMEMEK

Manevi yola girmek isteyenler, bir tavsiye ile dergahları gezerler. Ancak gezdiği dergahlardaki bazı davranışlar hoşuna gitmez, ayrılır. Hoşuna gitmeyen bu davranışları da her yerde konuşur. Gıybet ettiğinin farkında değildir. Çünkü içindeki düşman kararını vermiştir: "Ben bu konuda haklıyım, karşı tarafın davranışı uygun değil". Mürid manevi bir ihtiyaçla arayış yoluna girmiştir. Ancak nefsinin, bu hususta insanı caydırmak için devreye girdiğini bilmez ve nihayetinde o dergâhın gıybetini yaptığını, bunun mesuliyeti olduğunu idrak edemez.

Bu durumda ne yapmalı?.. Beyazid-i Bestami hazretleri gerçek şeyhini bulmak için onlarca şeyh dolaştığını belirtmiştir. Bu nedenle manevi dünyada arayış gayreti gereklidir. Ancak, gittiği yerlerin gıybetini yapmak olmaz. İlahi irade kimin kiminle olacağını yazmıştır. Ancak bu mürit için perdelidir. Mürşit için ise açıktır. Mürşit kendisine kayıtlı olanları kabul eder. Başkasına kayıtlı olanların peşinde olmaz. Arayış müritte olmalıdır.

FİLİBELİ HÜSEYİN SITKI DEDE

Metli sultanının mürşidi *Filibeli Hüseyin Sıtkı Dede*, Filibe'den İstanbul'a gelir ve gerekli tahsilin sonunda mesnevihanlık yapmaktadır. Konya merkezde bulunan Asitane'nin mesnevihanının Hakk'a yürümesi üzerine yeni bir mesnevihan ihtiyacı için İstanbul'daki dergâha yazı yazılır. İstanbul'dakiler *Sıtkı Dede*'yi Konya'ya gönderir. Sıtkı Dede konumunu izah edemez ve Konya'daki dergâhta mutfak işlerini yapar. İstanbul'dan gerekli cevap gelmeyince ikinci kez tekrar sorulur. Verilen cevapta "*Sıtkı*" isimli mesnevihanı gönderdikleri belirtilince hazrete ismini o zaman sorarlar. "*Sıtkı*" cevabını alınca gerçek anlaşılır.

Sıtkı Dede bekardır. Yaşı ilerlemiştir. Etraftaki insanlar Dede'yi Hediye isimli zengin

dul bir bayanla evlendirirler. Hediye hanım biraz geçimsizdir. Zaman zaman Dede'yi evinden kovmaya kalkar, sonra pişman olur geri çağırır. Ahir ömründe hazret hastadır. Evin salonuna bir yatak serilmiş, hazret içinde yatmaktadır. Konya'nın ne kadar büyük kimseleri varsa evine ziyarete gelmişlerdir. Hediye hanım, bu kadar meşhur ziyaretçinin *Sıtkı Dede*'nin ziyaretine gelmesine hayret ederek, "*bey yoksa sen evliya mısın diye sorar? Sıtkı Dede* el sallayarak cevap verir: "*Çok geç anladın. Allah'a ısmarladık*" der. *Sıtkı Dede*'nin kabri, Konya Üçler Mezarlığı'na girişte hemen üçlerin yanından sola giden patika yol takip edilince otuz metre ileridedir.

METLİ SULTANIN YOLUNDAN GİDENLERDEN

MUSA ÇİFTÇİ

MUSA BABA hazretleri, Konya Çumralı'dır. 2008 yılında Hakk'a yürümüştür. Metli sultana ve Hüseyin Fikri Baba'ya otuz yılı aşkın hizmeti mevcuttur. Çiftçilik yapmış, bir müddet imamlik yapmış sonra ticarete başlamıştır. 50 yaşlarında iken Hüseyin Fikri efendinin emri ile ticareti bırakmış ve irşada başlamıştır "*Oğlum birazda tevhid fidanı ekelim*" demiştir. Ömrünün sonuna kadar irşada devam etmiştir. Irşad için İzmir'e geldiğinde vefat etmiştir. Hak Teala bulunduğu yerin dışında vefat eden ehli tevhid kullarına "*Hicret*" sevabı yazar imiş. Mekânı zaten cennettir...